

La cadena nord-americana de videoclubs Blockbuster tanca definitivament el negoci a l'estat espanyol. Als Països Catalans, una trentena d'establiments en total, on uns 190 treballadors es queden al carrer. Blockbuster ha estat víctima de la pirateria, però també d'una gestió econòmica discutible.



No hi ha 'happy end' per a Blockbuster

El pas del format VHS a DVD, l'any 2002, ja va tocar de mort una de les cadenes de videoclubs més importants implantades a l'estat espanyol. Quinze anys després d'aterrar, la nord-americana Blockbuster abaixa definitivament la persiana del seu negoci, i aquesta setmana ja tanca els locals de Barcelona i Madrid, fins que el proper 5 de maig els haurà tancat tots. Només quedaran els establiments de les Canàries, que funcionen en règim de franquícia.

La direcció de l'empresa responsabilitza la pirateria informàtica i la irrupció de les plataformes digitals de la crisi de Blockbuster a l'estat espanyol, que el 2004 va registrar unes pèrdues a la multinacional de 5,5 milions d'euros. I els comptes del 2005, encara no auditats, preveuen unes pèrdues molt superiors. En els darrers tres anys, l'augment de la pirateria ha passat del 5 al 60%, amb

una repercussió directa en la disminució del lloguer i la compra de pel·lícules. És significatiu del mal que fa la còpia il·legal el fet que, entre el 2004 i el març del 2006, a l'estat espanyol han hagut de tancar portes 500 videoclubs, i es preveu que enguany ho hagin de fer 1.000 més. És per això que l'anunci de tancament de la cadena Blockbuster s'interpreta com la punta de l'iceberg d'una crisi més profunda a tot el sector. La culpa probablement la té la pirateria, que és la responsable d'uns 40 milions de còpies il·legals, però també el sistema de descàrregues per Internet, també prohibides, a més del major accés entre la població dels sistemes de televisió de pagament i els nous canals en obert, que ofereixen una àmplia programació de films. La Federació per a la Protecció de la Propietat Intel·lectual ha denunciat que "les mesures del pla antipirateria del Govern espanyol són insuficients", i

que "l'única sortida que hi ha a la crisi passa per frenar les còpies entre particulars", afirma José María Tourné. En canvi, hi ha cadenes com CineBank, especialitzada en l'autoservei en màquines expenedores, que s'estan consolidant malgrat la pirateria. Bona part de l'èxit és el preu de lloguer, molt baix, i les promocions que premien els clients fidels. Una política de preus molt allunyada de la de Blockbuster, que demana 3,5 euros per llogar una pel·lícula, el preu més car del mercat.

En qualsevol cas, el sector del videoclub s'ha hagut de modernitzar de cop. L'arribada de nous formats, com el DVD, van desbancar completament el VHS, i en conseqüència, els negocis van haver d'adaptar-se a la demanda de nou format. Alguns van optar per l'especialització del seu catàleg, i altres, sobretot les cadenes, per l'aposta comercial més actual. Però en els darrers anys s'ha fet evident que el sistema tradicional de videoclub, de lloguer i compra exclusiva de pel·lícules, és inviable. Per aquest motiu, la majoria de negocis han buscat fonts d'ingressos alternatives per no dependre exclusivament de les pel·lícules, diversificant i professionalitzant l'oferta amb complements com ara la recàrrega de telèfons mòbils, la



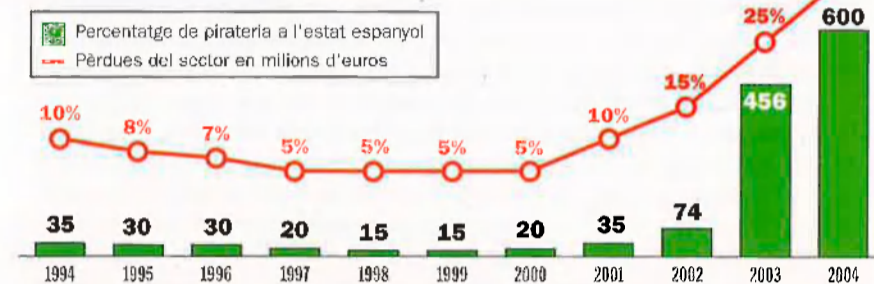
venda de llaminadures i fins i tot la impressió de fotografia digital.

Mala gestió econòmica. En el cas concret de Blockbuster, Rubén Sanz, secretari general de la secció sindical d'UGT a Blockbuster, considera que la còpia i venda il·legal de material audiovisual no és motiu suficient per justificar el tancament de la cadena: "Existeix la pirateria, això és evident, però també ens ha perjudicat la venda de pel·lícules a preus molt baixos a través de la promoció de la premsa o les ofertes de les grans superfícies. Però el factor principal ha estat la pèssima gestió empresarial que ha practicat la cadena a l'estat espanyol davant el repte d'incorporar les noves tecnologies." La secció espanyola de Blockbuster ha hagut d'arrossegar en els darrers anys els crèdits que la matriu nord-americana li obligava a pagar i que han limitat la seva viabilitat, sobretot perquè a més ha apostat locals molt amplis situats en carrers força cars de les ciutats.

Amb tot, els sindicats no critiquen l'actitud de l'empresa amb els seus treballadors, ja que "en tot moment ha complert el conveni col·lectiu, amb les despeses de personal que això comporta. I això, malauradament, no ho poden

La pirateria creix

PIRATERIA I PÈRDUES



EVOLUCIÓ DEL MERCAT VIDEOGRÀFIC

Unitats venudes i llogades en milions



Fonts: FEAV, UVE i FAP

Premis LITERARIS Alella 2006

Maria Oleart
CERTAMEN DE POESIA
V edició - Octubre 2006

Guida Alzina
CERTAMEN DE CONTES
PER A ESCRITORES I ESCRITORS DE 14 A 18 ANYS
VI edició - Octubre 2006

Isidre Pòlit
PREMI RELAT CURT D'ASTRONOMIA
III edició - Octubre 2006

}

Podeu consultar les bases a www.alella.org

El termini d'admissió d'obres es tancarà el 21 de juliol de 2006.

PER MÉS INFORMACIÓ:
Regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Alella
Anna Aguiló
tel. 93 540 02 16 · e-mail: aguiloba@alella.org

Un model anacrònic?

És indiscutible que la pirateria influeix en el descens del lloguer de pel·lícules, tal com adueix la cadena nord-americana. De fet, en els darrers anys, la còpia il·legal de pel·lícules, segons xifres donades pel mateix sector, ha robat gairebé la meitat dels usuaris del videoclub. Però també és cert que sense el fenomen de la pirateria, el model tradicional de videoclub estaria igualment mort. D'això, se n'han adonat moltes cadenes de distribució, que han fet un gir radical a la seva estratègia de venda, fonamentada ara en una minimització dels costos —a través de màquines expenedores, servei per Internet, reducció del personal— i en la fidelització del client, amb descomptes, promocions, cerca de films descatalogats, etc. Blockbuster ha fet alguns gestos, però insuficients. Poques màquines expenedores de 24 hores, un catàleg molt concentrat en les darreres novetats comercials i no tan especialitzat com el d'altres marques, però sobretot un preu escassament competitiu, 3,5 euros per DVD llogat, mentre que en altres videoclubs els clients habituals poden arribar a llogar per 0,50 cèntims d'euro. Per altra banda, la cadena Blockbuster havia introduït el model d'horaris nord-americà, és a dir, no obrir fins a migdia i tancar abans al vespre.

dir tots els negocis de videoclub". Simplement, segons els sindicats, era una mort anunciada per l'entrada brusca de les noves tecnologies, com el DVD i la televisió digital.

Les condicions de l'ERO. Pel que fa a les condicions pactades entre empresa i sindicats per al tancament dels 94 establiments que té Blockbuster a l'estat espanyol, 30 dels quals són ubicats als Països Catalans —24 a Catalunya i 6 al País Valencià—, amb 688 treballadors afectats (uns 190 dels quals, de Catalunya i el País Valencià), els treballadors han tancat un acord que, en termes generals, es jutja positiu: "Era impossible evitar el tancament, i tampoc no hi ha possibilitat de compra de la marca per una altra companyia. Per tant, l'única sortida ha estat negociar unes condicions dignes d'acomiadament. En aquest sentit, 35 dies per any són positius, tenint en compte que la companyia ens n'oferia 20", apunta Rubén Sanz. Aquest acord inclou el personal fix i l'eventual, que no cessi per contracte, indemnitzacions als treballadors en excedència forçosa o per cura de familiar, la garantia que en el càlcul de les indemnitzacions s'inclouran tots els complements salarials, un increment salarial del 3,2% per al personal d'oficines, i un sistema de recol·locació per a les persones que superen els quaranta-un anys. A més, si bé no hi haurà recol·locació per als gairebé 700 treballadors afectats

per l'ERO, es crearà una borsa de treball perquè si alguna empresa, com per exemple la catalana Big Orange, que ja ha mostrat el seu interès per una quinzena de locals de Catalunya i el País Valencià, compra alguns locals de Blockbuster, es puguin oferir els treballadors que ja coneixen la clientela del barri. Encara que finalment Big Orange adquireix els establiments, el nou negoci no operaria amb la marca Blockbuster, que desapareix definitivament. Justament, directius d'aquesta empresa catalana no creuen que el sector del lloguer de pel·lícules estigui en crisi, ans al contrari. I en això refermen la seva aposta per establiments d'oci, perquè consideren que només es tracta de donar als clients el que volen. Big Orange utilitza la fórmula de combinar el lloguer de pel·lícules amb la venda de llibres, còmics, videojocs, música i alguns productes d'alimentació.

En el cas de Blockbuster, els sindicats han mantingut negociacions cordials amb l'empresa, lluny de les tensions habituals quan es negocia un expedient de regulació d'ocupació. I és que, segons els sindicats presents a la cadena de videoclubs, Fetico i UGT, el fet que gran part de la plantilla sigui molt jove i tingui aquesta feina com a complement als seus estudis ha ajudat a l'acord. De fet, només set treballadors tenen més de quaranta-un anys.

Gemma Aguilera

Totes les enquestes diuen que un dels problemes que més preocupen els menorquins és el transport. De fet, en les dues últimes setmanes s'han produït situacions que confirmen aquesta referència estadística. Les precarietats arriben per mar i per aire.

La companyia Acciona Trasmediterrànea s'ha vist obligada a retirar el Ciudad de Málaga de la línia Maó-Barcelona a causa de les nombroses queixes dels passatgers pel mal estat de la nau i després que Marina Mercant, que havia obert un expedient informatiu, hagi informat que el vaixell no disposava de les autoritzacions necessàries. El vaixell tornarà a les línies que comuniquen la Península amb el Marroc, on sembla que els problemes de manca de condicions no tenen la mateixa importància. La precarietat del servei ha estat motiu de queixes des del mes de gener, quan els ferris habituals de la línia, Sorolla o Murillo, van ser substituïts pels antics cangurs Ciudad de Salamanca primer, i Ciudad de Málaga fins fa pocs dies. Butaques inservibles, fred insuportable als camarots, manca de servei de menjar, incompliment constant dels horaris, serveis sanitaris molt deteriorats, entre d'altres anomalies, han estat els motius d'algunes de les queixes que han expressat els passatgers.

Finalment, Acciona no ha esperat una resolució i possible sanció de Marina Mercant i ha decidit llogar un vaixell, el Wisteria, de bandera xipriota, que va sortir de les drassanes belgues el 1978, propietat de Transeuropa Shipping Lines. La Trasmediterrànea ha comunicat que durant l'estiu destinarà a la línia Maó-Barcelona un ferri ràpid, Superseacat, del qual encara no disposa, i que podrà comunicar els dos ports en només quatre hores i mitja, la meitat del temps que s'hi inverteix ara. El 4 d'abril, els ferris habituals tornaran als molls de l'illa.

El transport marítim, que viu un procés de concentració de la propietat que alguns consideren que apunta cap al monopoli, mostra situacions contradictòries. Mentre es denuncia la precarietat dels vaixells de la Trasmediterrànea a Maó, al port de Ciutadella hi ha tres companyies que el comuniquen amb els ports mallorquins de Cala Ratjada i